

Biblioteka Im. Zielińskich

F 3658

Tow. Nauk. Płockiego

REGULAMIN
DLA
DOROŻEK KONNYCH
w Płocku

F.3658

REGULAMIN

porządkowy dla dorożek konnych, przeznaczonych do przewozu osób w Płocku, ustanowiony zarządzeniem Starosty Powiatowego Płockiego z dnia 1-go lutego 1937 r.

Starosta Powiatowy w Płocku na podstawie art. 43 Rozp. Prez. RP. z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym w brzmieniu ustalonym ust. z dnia 10.III 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) wydaje po wysłuchaniu opinii Zarządu Miejskiego w Płocku następujący regulamin porządkowy dla dorożek konnych, przeznaczonych do przewozu osób w Płocku.

Rozdział I.

Sprzęt dorożkarski.

§ 1.

Do przewozu osób dopuszcza się dorożki jednokonne i dwukonne typu powozowego.

§ 2.

Dorożki muszą być trwale i mocno zbudowane oraz wygodnie urządzone. Siedzenia w dorożkach winny być obite skórą, względnie innym materiałem dającym się łatwo oczyścić (nie pluszem). Dorożki winny być lakierowane na czarno z ozdobami czer-

wonymi. Dorożki winny być utrzymane w stanie schludnym i przed zajęciem stanowiska rano wzgl. wieczorem winny być czysto wymyte.

W każdej dorożce winien być umieszczony z tyłu siedzenia przedniego (naprzeciw siedzenia tylnego) w odpowiedniej ramce oszklonej regulamin porządkowy i egzemplarz taryfy dorożkarskiej zatwierdzonej przez Starostwo Powiatowe.

§ 3.

Dorożka winna być zaopatrzona zewnątrz dwiema latarniami o bezbarwnych szklach. Latarnie te winny być zapalane z chwilą zmroku, a gaszone o świcie.

§ 4.

Dorożka winna być oznaczona numerem właściwym z trzech stron a mianowicie z obu boków i z tyłu. Numer powozu ma być malowany białą farbą olejną. Wysokość numeru ma wynosić 7 cm. Na obu latarniach numer dorożki ma być malowany czarną farbą olejną. Wysokość numeru na latarniach ma wynosić 5 cm.

Dorożki otrzymują kolejne numery w Zarządzie Miejskim w miarę zgłaszania się.

§ 5.

Do jazdy wolno używać tylko koni zdrowych, silnych, roślących, dobrze odżywionych, spokojnych i schludnie utrzymanych, uprząży skórzanej koloru czarnego, mocnej, czystej, w dobrym stanie.

Rozdział II.

Wykonywanie przemysłu dorożkarskiego.

§ 6.

Przemysł dorożkarski wolno wykonywać od dnia uzyskania potwierdzenia zgłoszenia w Starostwie Powiatowym. W zgłoszeniu należy podać imię i nazwisko, wiek, przynależność państwową, miejsce zamieszkania, przedmiot przedsiębiorstwa, rodzaj pojazdu i firmę. Zgłaszający przemysł dorożkarski może go wykonywać osobiście lub przez zastępcę. Zastępcę należy zgłosić w Starostwie i w zgłoszeniu podać dane wyszczególnione w poprzednim ustępie.

Zgłaszający przemysł dorożkarski i jego zastępcę winni się wykazać znajomością przepisów:

1) art. 4 ust. z 7/X. 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w brzmieniu ustalonym Rozp. Prez. R. P. z dnia 14.II.1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, p. 151),

2) Rozp. Min. Rob. Publ. i Spraw Wewn. z dnia 26.VI.1924 r. o ochronie i używaniu dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611),

3) Rozp. Min. Rob. Publ. i Spraw Wewn. z dnia 12.V.1930 r. o wymijaniu i wyprzedzaniu na drogach publicznych (Dz. U. R. P. 43, poz. 373).

4) art. 1 i 2 Rozp. Prez. R. P. z dn. 22.III.1928 r. o ochronie zwierząt w brzmieniu ust. z dn. 25.II.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 417).

Wykonujący przemysł dorożkarski i jego zastępca winien wykazać się znajomością ulic miasta Płocka i postanowień obowiązującej taryfy dorożkarskiej.

Dorożkarz może tylko zarobkować tymi pojazdami, na które uzyskał potwierdzenie zgłoszenia.

§ 7

Do publicznej jazdy wolno używać woźniców dopuszczonych do tego przez Zarząd Miejski. Właściciel dorożki chcący przyjąć woźnicę winien uprzednio przedstawić go w Zarządzie Miejskim. Woźnica posiadający warunki przewidziane § 6 regulaminu, mający ukończonych lat 18 i jest nieposzlakowany otrzyma dowód uzdolnienia do publicznej jazdy. Dowód ten, powinien podczas jazdy mieć przy sobie, a ustępując ze służby zwrócić właścicielowi dla oddania Zarządowi Miejskiemu. O zagubieniu dowodu uzdolnienia winien natychmiast o tym donieść Zarządowi Miejskiemu.

§ 8.

Używanie woźnicy do jazdy publicznej bez dowodu uzdolnienia, jest niedopuszczalne. Jeśli woźnica z ważnych powodów nie może wyjechać na stanowisko, może właściciel dorożki oddać dorożkę innemu woźnicy uprawnionemu do powożenia, winien jednak zgłosić to uprzednio w Zarządzie Miejskim, a w razie nagłej potrzeby winien to skutecznie w następnym dniu.

§ 9.

Dorożki mogą się zatrzymywać w obrębie miasta tylko na wyznaczonych w tym celu stanowiskach.

Poza stanowiskiem wolno się zatrzymywać, jeżeli są na usługach gości i jeśli na to pozwala przestrzeń, a w porze nocnej przed lokalami publicznymi, nawet bez zamówienia, z wyjątkiem hoteli, o ile temu nie stoją na przeszkodzie względy komunikacyjne.

§ 10.

Na stanowiskach, względnie innych dozwolonych miejscach, o których mowa w § 9 dorożkarze winni ustawiać się kolejno w szeregu podług czasu przybycia na miejsce, a to tak, by nie ścieśniali drogi, nie przytykali do chodników, nie tamowali przejścia, przejazdu ani przystępu do bram domu.

W czasie od 1 listopada do 1 kwietnia po przybyciu na miejsce winni przykryć konie derkami. Nakrycie to należy zdjąć dopiero przed odjazdem. Tylko pierwsza z kolei dorożka na stanowisku może mieć konie nie nakryte.

Na żądanie gościa podjechać ma pierwsza dorożka. Gościowi wolno jednak wybrać dorożkę, wówczas woźnica winien zdjąć z koni okrycie i podjechać do wzywającego.

Na każde wezwanie służby czyszczenia miasta winni dorożkarze ustąpić za stanowiska na czas czyszczenia.

§ 11.

Dorożkarzowi w czasie postoju na stanowisku nie wolno przesiadywać wewnątrz dorożki, wyjąwszy krótki czas dla spożycia obiadu, podczas deszczu lub wielkiego mrozu, poczym winien wewnątrz dorożki oczyścić. Dorożkarzowi również nie wolno zajmować miejsca wewnątrz dorożki, gdy jedzie lub wraca na stanowisko lub do domu, jakoteż, gdy jedzie do gościa lub czeka na gościa.

§ 12.

Na stanowisku lub podczas oczekiwania na gościa może nakarmić konie owsem lub siewką z worków odpowiedniej szerokości lub głębokości, zawieszonych na głowach koni.

Worków tych nie wolno składać w miejscach publicznych.

§ 13.

Dorożkarz zamówiony przez gościa winien stawić się w oznaczonym miejscu i godzinie. Zamówienia na jazdę nocną może przyjąć tylko dorożkarz, mający dyżur nocny.

§ 14.

Nie wolno dorożkarzowi przyjmować żadnych innych osób do dorożki lub na kozioł, prócz wynajmującego całą dorożkę i osób przez gościa zaproszonych. Woźnica dorożki parokonnej niema prawa

brać więcej osób aniżeli 4 osoby dorosłe i 1 dziecko poniżej 10 lat, zaś woźnica dorożki jednokonnej może wziąć najwyżej 3 osoby dorosłe i 1 dziecko poniżej 10 lat.

§ 15.

Po opuszczeniu dorożki przez gościa dorożkarz jest obowiązany sprawdzić, czy czego nie pozostawiono w dorożce, gdy zaś znajdzie jaki przedmiot należący do gościa winien w ciągu 24 godzin złożyć w Zarządzie Miejskim za potwierdzeniem odbioru.

Zatrzymanie lub przywłaszczenie sobie znalezionych przedmiotów nie zależnie od skutków karnych pociąga za sobą utratę dowodu uzdolnienia do publicznej jazdy.

§ 16.

Dorożkarz, względnie woźnica winien zachować się grzecznie, spokojnie i przyzwoicie, tak wobec publiczności, jak i wobec organów nadzorczych i powinien być gotowy do jazdy za wynagrodzeniem ustanowionym taryfą.

Podczas jazdy nie wolno dorożkarzowi palić tytoniu, ani też umieszczać worków z siewką dla koni w wozie, na koźle lub z tyłu dorożki. Wyjątkowo tylko gdy dorożkarz jedzie na noc do stajni, tudzież rano do godziny 9, gdy jedzie na stanowisko, może przyjąć w czasie tej jazdy gościa, winien jednak wózek z owsem lub siewką należycie przykryć.

§ 17.

Policja Państwowa i Żandarmeria Wojskowa ma prawo używać dorożki do wyjazdów służbowych i pościgu w miarę potrzeby za wynagrodzeniem według obowiązującej taryfy dorożkarskiej zatwierdzonej przez Starostwo Powiatowe.

§ 18.

Nie wolno jeździć po ulicach w celu pozyskania gości.

§ 19

Dorożkami nie wolno przewozić zwłok zmarłych ani osób dotkniętych chorobami zakaźnymi.

Celem upewnienia się czy choroba nie jest zakaźną dorożkarz ma prawo żądać okazania zaświadczenia lekarskiego.

Dorożkami nie wolno również przewozić pościeli, brudnych sprzętów, pak i t. p. bez należytego opakowania.

§ 20.

Dorożkarz wzgl. woźnica w czasie wykonywania przemysłu dorożkarskiego winien być ubrany czysto w płaszczu w rodzaju liberii i czapkę. Płaszcz i czapka ma mieć jednolity kolor granatowy. Formę płaszcza i czapki ustanawia Zarząd Miejski.

§ 21.

Dorożkarz woźnica winien poddać się raz do roku badaniu przez lekarza powiatowego, czy nie jest dotknięty chorobą zakaźną.

Rozdział III.

Postanowienia karne.

§ 22.

Dorożkarze i woźnice nie stosujący się do niniejszego regulaminu porządkowego ulegną karze w drodze administracyjnej po myśli art. 126 Rozp. Prez. R. P. z dnia 7.VI.1927 r. o prawie przemysłowym w brzmieniu ustalonym Ust. z dnia 10.III.1934 roku (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350).

Rozdział IV.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 23.

Dorożki konne kursujące w chwili wejścia w życie niniejszego regulaminu otrzymują w czasie od 1 marca do 1 kwietnia 1937 r. w Zarządzie Miejskim nową numerację kolejno w miarę zgłaszania się.

W tym także czasie woźnice otrzymują w Zarządzie Miejskim dowody uzdolnienia do publicznej jazdy po uczynieniu zadość warunkom określonym w § 6 i 7 niniejszego regulaminu.

§ 24.

Dla uzyskania dowodów o których mowa w § 6 i 7 winien dorożkarz względnie woźnica poddać się egzaminowi dla złożenia, którego winien się zgłosić w Zarządzie Miejskim.

§ 25.

Zarząd Miejski wyznacza dorożkom postój na ustalonych w tym celu stanowiskach. Zarząd Miejski może wyznaczać dorożkom co pewien okres czasu coraz to inne stanowisko do postoju w/g kolejności z ustalonych w tym celu stanowisk oraz wyznaczać dorożki do kursu nocnego. Czas dzienny i nocny jest podany w obowiązującej taryfie za przewóz osób.

§ 26.

Periodyczna kontrola dorożek będzie przeprowadzona co pół roku a to w m. maju i listopadzie każdego roku. Kontrolę przeprowadza Komisja Starostwa Powiatowego w składzie referenta prawno-administracyjnego, lekarza urzędowego, miejskiego lekarza weterynaryjnego, przedstawiciela Zarządu Miasta, Kierownika Kom. PP. O terminie kontroli zawiadamia Zarząd Miejski właściciele dorożek, którzy na wyznaczony termin obowiązani w oznaczonym miejscu przedstawić dorożki wraz z końmi i uprzężą do kontroli.

Poza normalną kontrolą dorożek w powyższych terminach Starostwo może zarządzić doraźną kontrolę dorożek w dowolnym terminie.

Właściciel dorożki, który nie stawia się do kontroli zostaje wyłączony od wykonywania przemysłu dorożkarskiego aż do czasu poddania dorożki kontroli w terminie dodatkowo w tym celu wyznaczonym.

§ 27.

Dorożki oraz konie uznane podczas kontroli za nienadające się do użytku nie mogą dalej kursować aż do czasu usunięcia stwierdzonych braków i ponownego stwierdzenia komisyjnego przydatności dorożki wzgl. koni do kursowania. Mniejsze usterki mają być usunięte w terminie trzydniowym. W razie nie usunięcia braków dorożka będzie wykluczona od jazdy.

§ 28.

Wszelkie spory wynikłe między gośćmi i dorożkarszami ze stosowania niniejszego regulaminu porządkowego oraz obowiązującej taryfy rozstrzyga Starostwo.

§ 29.

Nadzór nad przestrzeganiem niniejszego regulaminu wykonuje Starosta Powiatowy i Zarząd Miejski przez podległe organa.

§ 30.

Właściciele kursujących dorożek konnych winni zastosować się do postanowień niniejszego regulaminu do 1 maja 1937 r.

§ 31.

Niniejszy regulamin porządkowy wchodzi w życie z dniem 1 marca 1937 r.

(—) Leon Rożałowski
Starosta Powiatowy Płocki

